

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 23 - Những bài giảng trên núi của Đức Chúa Jêsus.

Phần 7 - Phước cho những kẻ làm cho người hòa thuận, vì sẽ được gọi là con Đức Chúa Trời!

Ma-thi-ơ 5:1-12: Đức Chúa Jêsus xem thấy đoàn dân đông, bèn lên núi kia; khi Ngài đã ngồi, thì các môn đồ đến gần. Ngài bèn mở miệng mà truyền dạy rằng: Phước cho những kẻ có lòng khó khăn, vì nước thiên đàng là của những kẻ ấy! Phước cho những kẻ than khóc, vì sẽ được yên ủi! Phước cho những kẻ nhu mì, vì sẽ hưởng được đất! Phước cho những kẻ đói khát sự công bình, vì sẽ được no đủ! Phước cho những kẻ hay thương xót, vì sẽ được thương xót! Phước cho những kẻ có lòng trong sạch, vì sẽ thấy Đức Chúa Trời! Phước cho những kẻ làm cho người hòa thuận, vì sẽ được gọi là con Đức Chúa Trời! Phước cho những kẻ chịu bắt bớ vì sự công bình, vì nước thiên đàng là của những kẻ ấy! Khi nào vì cố ta mà người ta mắng nhiếc, bắt bớ, và lấy mọi điều dữ nói vu cho các người, thì các người sẽ được phước. Hãy vui vẻ, và nức lòng mừng rỡ, vì phần thưởng các người ở trên trời sẽ lớn lắm; bởi vì người ta cũng từng bắt bớ các đấng tiên tri trước các người như vậy.

Bài chúng ta học hôm nay đó là: Phước cho những kẻ làm cho người hòa thuận, vì sẽ được gọi là con Đức Chúa Trời!

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 9: Blessed^{G3107} are the peacemakers^{G1518}: for they shall be called^{G2564} the children^{G5207} of God^{G2316}.

Có nghĩa là: *Sự giảng phước cao nhất (Sự gia thêm mọi sự thuận lợi (mà người ta gọi là may mắn), tốt lành, phong phú, giàu có, thịnh vượng, vui mừng, hạnh phúc của Đức Chúa Trời) cho những người đem lại sự hoà bình (hòa giải, giảng hòa, làm cho loài người hoà thuận lại với Đức Chúa Trời) vì những người ấy sẽ được gọi là con trai của Đức Chúa Trời.*

Sự hòa thuận là điều loài người luôn ao ước có được trong gia đình, trong dòng dõi, trong xã hội và trong cuộc sống chung giữa các dân tộc với nhau trên trái đất này và loài người đã tìm kiếm điều này từ lúc ban đầu, nghĩa là sau khi Ca-in, con trưởng nam của A-đam, giết em mình là A-bên.

Loài người đã không có được sự hòa thuận theo đúng nghĩa của nó là sự hòa bình, sự bình yên, sự hòa hợp giữa mọi người với nhau.

Có phải từ lúc ban đầu Đức Chúa Trời đã không tạo ra sự hòa thuận cho loài người chăng?

Nếu không thì tại sao loài người không có được sự hòa thuận với Đức Chúa Trời và với loài người?

Chúng ta hãy trở lại với buổi sáng thế để nhìn xem công việc mà Đức Chúa Trời đã làm cho loài người.

Sáng thế ký 1:26-31 > 2:1-15: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặt quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Này, ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đang dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu. Ấy vậy, trời đất và muôn vật đã dựng nên xong rồi. Ngày thứ bảy, Đức Chúa Trời làm xong các công việc Ngài đã làm, và ngày thứ bảy, Ngài nghỉ các công việc Ngài đã làm. Rồi, Ngài ban phước cho ngày thứ bảy, đặt là ngày thánh; vì trong ngày đó, Ngài nghỉ các công việc đã dựng nên và đã làm xong rồi. Ấy là gốc tích trời và đất khi đã dựng nên, trong lúc Giê-hô-va Đức Chúa Trời dựng nên trời và đất. Vả, lúc đó, chưa có một cây nhỏ nào mọc ngoài đồng, và cũng chưa có một ngọn cỏ nào mọc ngoài ruộng, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời chưa có cho mưa xuống trên đất, và cũng chẳng có một người nào cày cấy đất nữa. Song có hơi nước dưới đất bay lên tưới khắp cùng mặt đất, Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sanh khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh linh. Đoạn, Giê-hô-va Đức

Chúa Trời lập một cảnh vườn tại Ê-đen, ở về hướng Đông, và đặt người mà Ngài vừa dựng nên ở đó. Giê-hô-va Đức Chúa Trời khiến đất mọc lên các thứ cây đẹp mắt, và trái thì ăn ngon; giữa vườn lại có cây sự sống cùng cây biết điều thiện và điều ác. Một con sông từ Ê-đen chảy ra đặng tưới vườn; rồi từ đó chia ra làm bốn ngả. Tên ngả thứ nhất là Bi-sôn; ngả đó chảy quanh xứ Ha-vi-la, là nơi có vàng. Vàng xứ nầy rất cao; đó lại có nhũ hương và bích ngọc. Tên sông thứ nhì là Ghi-hôn, chảy quanh xứ Cu-sơ. Tên sông thứ ba là Hi-đê-ke, chảy về phía đông bờ cõi A-si-ri. Còn sông thứ tư là sông Ơ-phơ-rát. Giê-hô-va Đức Chúa Trời đem người ở vào cảnh vườn Ê-đen để trồng và giữ vườn.

Lời của Đức Chúa Trời chép về công việc của Ngài, đó là vào ngày thứ sáu của cuộc sáng thế, là ngày mà Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người theo ảnh tượng của chính Ngài và cũng là ngày mà những công việc cuối cùng của cuộc sáng thế được hoàn thành theo ý đã định của Đức Chúa Trời.

Lời Chúa chép: **Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành.**

Chữ **rất tốt lành** được chép trong Sáng thế ký 1:31 này đó là hai chữ מְאֹד - me'od, số 3966 và chữ טוֹב - towb, số 2896 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Cực kỳ tốt đẹp, cực kỳ dễ chịu, cực kỳ thích hợp, dịu dàng, thân thiện, thân mật, vừa ý, dễ thương, tốt lành, an toàn, tin cậy được, có ích lợi, hạnh phúc, thịnh vượng, sự sung sướng, mang lại niềm vui mừng, hân hoan, vui vẻ;*

Đức Chúa Trời đã tạo nên mọi sự rất tốt lành đó cho loài người và để những sự rất tốt lành đó được phát triển trong một môi trường thích hợp, Đức Chúa Trời đã thiết lập một cái vườn tại trong Ê-đen của Ngài.

Sáng thế ký 2:7-8: Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sanh khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh linh. Đoạn, Giê-hô-va Đức Chúa Trời lập một cảnh vườn tại Ê-đen, ở về hướng Đông, và đặt người mà Ngài vừa dựng nên ở đó.

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 8 như sau: And the LORD^{H3068} God^{H430} planted^{H5193} a garden^{H1588} eastward^{H6924} in Eden^{H5731}; and there^{H8033} he put^{H7760} the man^{H120} whom^{H834} he had formed^{H3335}.

Nghĩa là: *Rồi Đức Giê-hô-va thiết lập một cái vườn ở phía Đông tại Ê-đen; và tại đó Ngài đặt người nam mà Ngài đã tạo dựng nên.*

Chữ **lập** được chép trong câu 8 trên, đó là chữ נָטַח - nata, số 5193 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Thiết lập, thành lập, làm cho vững chắc, làm cho kiên cố, gieo, trồng, buộc chặt, đóng chặt, đặt, để;*

Đức Chúa Trời đã tạo nên một con sông chảy từ trong Ê-đen ra và con sông đó được chia thành bốn nhánh để chảy tưới đều khắp mọi ngả của khu vườn này, hầu cho mọi vật sống trong khu vườn đó đều được bảo vệ, được chăm sóc trong sự khoái lạc trọn vẹn, theo đúng ý nghĩa của chữ Ê-đen.

Sáng thế ký 2:10-15: Một con sông từ Ê-đen chảy ra đặng tưới vườn; rồi từ đó chia ra làm bốn ngả. Tên ngả thứ nhất là Bi-sôn; ngả đó chảy quanh xứ Ha-vi-la, là nơi có vàng. Vàng xứ nầy rất cao; đó lại có nhũ hương và bích ngọc. Tên sông thứ nhì là Ghi-hôn, chảy quanh xứ Cu-sơ. Tên sông thứ ba là Hi-đê-ke, chảy về phía đông bờ cõi A-si-ri. Còn sông thứ tư là sông Ơ-phơ-rát. Giê-hô-va Đức Chúa Trời đem người ở vào cảnh vườn Ê-đen để trồng và giữ vườn.

Trong nguyên văn Lời của Đức Chúa Trời không chép là vườn Ê-đen nhưng chép là vườn của Ê-đen.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: And the LORD^{H3068} God^{H430} took^{H3947} the man^{H120}, and put^{H3240} him into the garden^{H1588} of Eden^{H5731} to dress^{H5647} it and to keep^{H8104} it.

Có nghĩa là: *Rồi Giê-hô-va Đức Chúa Trời đem loài người (người nam) đặt người vào trong vườn của Ê-đen để trồng vườn và giữ vườn.*

Ê-đen trong tiếng Hê-bơ-rơ là chữ עֵדֶן - Eden, số 5731 có nghĩa là: *Niềm vui thích, Sự sung sướng, sự khoái lạc, ước mơ, ý muốn;*

Loài người đã quen gọi cái vườn đầu tiên mà Đức Chúa Trời đã tạo nên trên đất này cho loài người ở đó là vườn Ê-đen, nhưng căn cứ theo Lời của Đức Chúa Trời đã chép thành văn tự thì cái vườn này được tạo nên sau khi đã có Ê-đen và Ê-đen đó chính là tấm lòng, là ý muốn của Đức Chúa Trời dành cho loài người và nghĩa gốc của chữ Ê-đen đó là *sự khoái lạc mà Đức Giê-hô-va muốn cho loài người được hưởng.*

Tấm lòng của Đức Chúa Trời như là cái vườn và các tạo vật của Ngài như các cây được Ngài tạo nên

để được trồng trong đó và chính Đức Chúa Trời là Đấng đã tạo nên các vật ấy sẽ chăm tưới chúng.

Chúng ta hãy xem Lời của Đức Chúa Trời chép gì về cái vườn của Đức Chúa Trời.

Ê-sai 5:1-7: Ta sẽ hát cho bạn rất yêu dấu ta một bài ca của bạn yêu dấu ta về việc vườn nho người. Bạn rất yêu dấu ta có một vườn nho ở trên gò đất tốt. Người khai phá ra; cất bỏ những đá; trồng những gốc nho xinh tốt; dựng một cái tháp giữa vườn, và đào một nơi ép rượu. Vả, người mong rằng sẽ sanh trái nho; nhưng nó lại sanh trái nho hoang. Hỡi dân ở Giê-ru-sa-lem cùng người Giu-đa, vậy thì bây giờ ta xin các người hãy đoán xét giữa ta với vườn nho ta. Có điều chi nên làm cho vườn nho ta mà ta không làm cho nó chẳng? Cớ sao khi ta mong sanh trái nho, thì nó lại sanh trái nho hoang vậy? Này, ta sẽ bảo các người về điều ta định làm cho vườn nho ta: Ta phá rào, nó sẽ bị cắn nuốt; ta hạ tường xuống, nó sẽ bị giày đạp. Ta sẽ để nó hoang loạn, chẳng tĩa sửa, chẳng vun xới; nhưng tại đó sẽ mọc lên những gai gộc và chà chuôm; ta lại truyền cho mây đừng làm mưa xuống trên nó nữa. Vả, vườn nho của Đức Giê-hô-va vạn quân, ấy là nhà Y-sơ-ra-ên, và những người của Giu-đa tức là cây mà Ngài ưa thích.

Chúa Jêsus đã phán về Nước Thiên đàng qua ví dụ về vườn nho:

Ma-thi-ơ 20:1-16: Vả, nước thiên đàng, giống như người chủ nhà kia, tảng sáng đi ra, để mướn người làm công cho vườn nho mình. Khi người chủ đã định giá với người làm công, mỗi ngày một đơ-ni-ê, thì sai họ vào vườn nho mình. Ước chừng giờ thứ ba, người chủ lại ra, thấy những kẻ khác rảnh việc đứng trong chợ, thì nói cùng họ rằng: Các người hãy đi vào vườn nho ta, và ta sẽ trả tiền công phải cho. Họ liền đi. Ước chừng giờ thứ sáu và giờ thứ chín, người chủ lại ra, cũng làm như vậy. Ước chừng giờ thứ mười một, chủ ra, lại thấy những kẻ khác đứng trong chợ, thì hỏi rằng: Sao các người đứng đây cả ngày không làm gì hết? Họ trả lời rằng: Vì không ai mướn chúng tôi. Người chủ nói với họ rằng: Các người cũng hãy đi vào vườn nho ta. Đến tối, chủ vườn nho nói với người giữ việc rằng: Hãy gọi những người làm công mà trả tiền công cho họ, khởi từ người rốt cho đến người đầu. Những người làm công mướn từ giờ thứ mười một đến, lãnh mỗi người được một đơ-ni-ê. Rồi tới phiên những người đầu đến, tưởng lãnh được nhiều hơn; song họ cũng lãnh mỗi người một đơ-ni-ê. Khi lãnh rồi, lăm bầm cùng chủ nhà, mà rằng: Những người rốt ấy chỉ làm một giờ, mà chủ đãi cũng như chúng tôi, là kẻ đã chịu mệt nhọc cả ngày và gian nan. Song chủ trả lời cho một người trong bọn rằng: Bạn ơi, ta không xử tệ với người đâu; người há chẳng đã định với ta một đơ-ni-ê sao? Hãy lấy của người mà đi đi; ta muốn trả cho kẻ rốt nầy bằng như đã trả cho người vậy. Ta há không có phép dùng của cải ta theo ý muốn ta sao? Hay là người thấy ta ở tử tế mà lấy mất ganh sao? Đó, những kẻ rốt sẽ nên đầu và kẻ đầu sẽ nên rốt là như vậy.

Ma-thi-ơ 21:33-44: Hãy nghe lời ví dụ khác. Có người chủ nhà kia, trồng một vườn nho, rào chung quanh, ở trong đào một cái hầm ép rượu, và cất một cái tháp; rồi cho những kẻ trồng nho mướn, và đi qua xứ khác. Đến mùa hái trái, người chủ sai đầy tớ đến cùng bọn trồng nho, đặng thu hoa lợi. Bọn trồng nho bắt các đầy tớ, đánh người nầy, giết người kia, và ném đá người nọ. Người chủ lại sai đầy tớ khác đông hơn khi trước; thì họ cũng đối đãi một cách. Sau hết, người chủ sai chính con trai mình đến cùng họ, vì nói rằng: Chúng nó sẽ kính trọng con ta. Nhưng khi bọn trồng nho thấy con đó, thì nói với nhau rằng: Người nầy là kẻ kế tự đây; hê! hãy giết nó đi, và chiếm lấy phần gia tài nó. Họ bèn bắt con ấy, quăng ra ngoài vườn nho, và giết đi. Vậy, khi người chủ vườn nho đến, thì sẽ xử với bọn làm vườn ấy thế nào? Chúng trả lời rằng: Người chủ sẽ diệt đồ hung ác ấy cách khổ sở, và cho bọn trồng nho khác mướn vườn ấy, là kẻ sẽ nộp hoa lợi lúc đến mùa. Đức Chúa Jêsus phán cùng họ rằng: Các người há chưa hề đọc lời trong Kinh Thánh: Hòn đá đã bị người xây nhà bỏ ra, Trở nên đá đầu góc nhà; Ấy là việc Chúa làm, và là một sự lạ trước mắt chúng ta, hay sao? Bởi vậy, ta phán cùng các người, nước Đức Chúa Trời sẽ cất khỏi các người, và cho một dân khác là dân sẽ có kết quả của nước đó. Kẻ nào rơi trên hòn đá ấy sẽ bị giập nát, còn kẻ nào bị đá ấy rớt nhằm thì sẽ tan tành như bụi.

Nếu chúng ta chú ý vào ý muốn của Đức Chúa Trời qua việc Ngài đã tạo nên vườn khoái lạc để cho loài người được hưởng các trái ngon trong vườn của Ngài và những vườn nho xinh tốt để cho loài người được nuôi dưỡng, được sống trong sự phước hạnh... thì sẽ thấy điều gì đã xảy ra tại những vườn mà Đức

Chúa Trời đã tạo lập nên cho loài người ?

Tại sao A-đam và Ê-va phải bị đuổi ra khỏi vườn khoái lạc thuộc về Ê-đen ?

Vì A-đam và Ê-va đã không vâng giữ Lời của Đức Chúa Trời, nhưng lại nghe theo lời của con rắn mà muốn được như Đức Chúa Trời. Việc Ê-va và A-đam đã làm đó là thuộc về sự nổi loạn, không trung thành với Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo nên loài người và ban sự sống cho loài người.

Tại sao Đức Chúa Trời phải nổi giận để phá hủy vườn nho mà Ngài đã tái tạo nó lại từ gò đất vốn tốt nhưng đã bị gai gốc, chà chuôm bao phủ, để rồi Ngài trồng tại đó những gốc nho xanh tốt và mong cho nó sanh ra các trái ngọt, nhưng lại không có được trái ngọt như ý Ngài muốn?

Vì những người Giu-đa và Y-sơ-ra-ên đã nổi loạn, bạo ngược, tham lam và gian ác đã chống nghịch lại mạng lệnh của Đức Chúa Trời và không để ý đến công việc của Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, vì thế cho nên tội lỗi đã gia thêm và sự chết đã vào trong dân sự của Đức Chúa Trời hết thảy.

Tại sao Đức Chúa Trời phải nổi giận để diệt những kẻ hung ác là những người đã giết Con một của Chủ như vậy?

Ấy là bởi vì những người Giu-đa hung ác không muốn hầu việc Đức Chúa Trời, vì muốn chiếm đoạt sự vinh hiển của Đức Chúa Trời mà lòng thì lìa khỏi Đức Giê-hô-va và chối bỏ Lời của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời đã biết trước những sự gian ác vẫn đồn luy ở trong lòng của loài người nên Ngài đã cảnh báo cho dân Y-sơ-ra-ên biết rằng, mặc dù họ vốn là con trai của Đức Chúa Trời, nhưng họ sẽ sa ngã như sa-tan và chết như A-đam.

Thi-Thiên 82:6-7: Ta đã nói: Các người là thần, hết thảy đều là con trai của Đấng Chí cao. Dầu vậy, các người sẽ chết như loài người, sa ngã như một quan trưởng.

Chữ **thần** trong câu 6 là chữ אֱלֹהִים - elohiym, số 0430 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thần linh, thiên sứ, sức mạnh phi thường, thần linh thuộc về Đức Chúa Trời.*

Chữ **con trai** được chép trong câu 6 này, đó là chữ בֶּן - ben, số 1121 ra từ chữ בָּנָה - Banah, số 1129 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Con trai, dòng dõi, để tạo dựng, để xây dựng lại, để sửa chữa, để làm cho vững lập, để sanh sản con cái;*

Chữ **loài người** trong câu 7 này, đó là chữ אָדָם - adam, số 0120 ra từ gốc chữ אָדָם - adam, số 0119 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *A-đam, loài người, người nam, để tỏ ra màu đỏ (của huyết, sự sống);*

Chữ **quan trưởng** được chép trong câu 7 này, đó là chữ שָׂר - sar, số 8269 ra từ chữ שָׂרָה - sara, số 8323 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *hoàng tử, người được quyền phép để cai trị, kẻ cai trị,*

Ê-sai 14:12-20: Hỡi sao mai, con trai của sáng sớm kia (How art thou fallen^{H5307} from heaven^{H8064}, O Lucifer^{H1966}, son^{H1121} of the morning^{H7837}!), sao người từ trời sa xuống! Hỡi kẻ giày đạp các nước kia, người bị chặt xuống đất là thể nào! Người vẫn bụng bảo dạ rằng: Ta sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương bắc. Ta sẽ lên trên cao những đám mây, làm ra mình bằng Đấng Rất Cao. Nhưng người phải xuống nơi âm phủ, sa vào nơi vực thẳm! Những kẻ thấy người sẽ ngó chăm người; và nhìn người cách ý tứ, mà rằng: Có phải người này là kẻ đã làm rung rinh đất, day động các nước, làm cho thế gian thành đồng vắng, lật đổ các thành, và chẳng hề buông tha kẻ bị tù về nhà mình đó chăng? Hết thảy vua các nước đều ngủ nơi lãng tã mình cách vinh hiển. Nhưng người thì bị ném xa khỏi mồ mả, như nhánh cây thúi, như áo người bị giết, bị gươm đâm, bị xô xuống trong những đá nơi hố, khác nào thầy chết bị giày đạp dưới chân! Người sẽ không được hội hiệp cùng các vua trong lãng; vì người đã diệt nước mình và giết dân mình! Dòng dõi kẻ hung ác sẽ không được xưng đến danh nó nữa.

Ê-xê-chi-ên 28:12-15: Hỡi con người, hãy làm một bài ca thương về vua Ty-rơ và nói cùng người rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Người gồm đủ tất cả, đầy sự khôn ngoan, tốt đẹp trọn vẹn.

Người vốn ở trong Ê-đen, là vườn của Đức Chúa Trời. Người đã có đầy mình mọi thứ ngọc báu, là ngọc mã não, ngọc vàng lợt, ngọc kim cương, ngọc thủy thương, ngọc sắc biếc, ngọc bích, ngọc sắc chàm, ngọc sắc xanh, ngọc thông hành, cùng vàng nữa. Nghề làm ra trống cơm ống sáo thuộc về người; từ ngày người mới được dựng nên đã sẵn sẵn rồi. Người là một chê-ru-bin được xúc dầu đang che phủ; ta đã lập người lên trên hòn núi thánh của Đức Chúa Trời; người đã đi dạo giữa các hòn ngọc sáng như lửa. Đường lối người trọn vẹn từ ngày người được dựng nên, cho đến lúc thấy sự gian ác trong người.

Khi nói đến sao Mai là nói đến một hình bóng về sự chói sáng của một ngôi sao trong các vì sao mà người ta dễ ý thấy sáng nhất trong bầu trời vào lúc rạng sáng, dấu hiệu của một ngày mới. Đức Chúa Trời đã tạo nên các thiên sứ của Ngài và trong các thiên sứ đó có một thiên sứ (chê-ru-bin) được Đức Chúa Trời đặt tên là Lucifer, nghĩa là **sao Mai, sáng láng** và thiên sứ này đã từng được Đức Chúa Trời xúc dầu cho để sử dụng các nhạc cụ do Đức Chúa Trời tạo nên trên thiên đàng, để thờ phượng Ngài và với sự xúc dầu đó, Lucifer đã được coi là một quan trưởng, nghĩa là làm đầu trong các thiên sứ (chê-ru-bin) của Đức Chúa Trời. Nhưng lòng tham lam và sự gian ác đã dấy lên tự trong lòng của thiên sứ này và bởi tham vọng gian ác đó mà hắn đã tư thông (*trong sự lừa dối*) khiến cho một phần ba số thiên sứ trên trời tin và hùa theo hắn và Đức Chúa Trời đã đuổi Lucifer cùng với những thiên sứ đã tin theo hắn ra khỏi thiên đàng và Ngài đã đổi tên Lucifer thành sa-tan, nghĩa là từ sao Mai, sáng láng, thành **kẻ thù nghịch, kẻ chống đối**.

Sa-tan đã tiếp tục thù nghịch lại Đức Chúa Trời và tìm cách phá hoại công việc của Đức Chúa Trời qua sự lừa dối Ê-va sa vào tội lỗi và bởi cố tội lỗi đó mà loài người phải chịu sự phán xét vào trong sự chết.

Loài người đã sa ngã như Lucifer và phải rơi vào sự chết, nhưng hậu quả tội lỗi của A-đam không chỉ khiến cho chính A-đam và Ê-va cùng dòng dõi người phải chết mà tội lỗi của A-đam (*nạn nhân của Sa-tan*) còn chia rẽ loài người khỏi tình yêu của Đức Chúa Trời nữa.

Từ giữa thế gian, Đức Chúa Trời đã chọn Áp-ra-ham và dòng dõi của người để khiến cho dòng dõi này được trở nên một dân thánh cho Ngài, hầu qua dân này mà Đức Chúa Trời giải cứu cả nhân loại ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết. Đức Chúa Trời đã từng bước một bày tỏ tình yêu, sự thành tín cùng quyền phép của Ngài cho Áp-ra-ham, cho Y-sác và cho Gia-cốp thấy được để gây dựng đức tin của họ và cho dòng dõi của họ và đến kỳ đã định, Đức Chúa Trời giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô là nhà nô lệ và khi Đức Chúa Trời đã đem họ ra khỏi Ê-díp-tô, vượt qua biển Đỏ và tới được đồng vắng Si-na-i, tại trên núi Si-na-i, Đức Chúa Trời đã trực tiếp nói chuyện với Môi-se và ban cho người hai bảng đá do chính ngón tay của Ngài viết xuống các mạng lệnh cùng các điều răn để dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên và các mạng lệnh cùng các điều răn đó là con đường cứu rỗi dân Y-sơ-ra-ên và cứu rỗi cả nhân loại.

Xuất Ê-díp-tô ký 19:1-8: **Tháng thứ ba, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, trong ngày đó dân Y-sơ-ra-ên đến nơi đồng vắng Si-na-i. Từ Rê-phi-đim ra đi, đến nơi đồng vắng Si-na-i, đóng trại tại đó, đối diện cùng núi. Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cốp, và tỏ điều nầy cho dân Y-sơ-ra-ên: Các người đã thấy điều ta làm cho người Ê-díp-tô, ta chở các người trên cánh chim ưng làm sao, và dẫn các người đến cùng ta thể nào. Vậy, bây giờ, nếu các người vâng lời ta và giữ sự giao ước ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về ta, vì cả thế gian đều thuộc về ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho ta. Bấy nhiêu lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên. Môi-se đến đòi các trưởng lão trong dân sự, thuật cùng họ mọi lời Đức Giê-hô-va đã dặn mình nói lại. Cả dân sự đồng thanh đáp rằng: Chúng tôi xin làm mọi việc Đức Giê-hô-va đã phán dặn. Môi-se bèn thuật lại lời của dân sự cùng Đức Giê-hô-va.**

Sau khi dân Y-sơ-ra-ên đã được nhận lãnh xứ Ca-na-an làm sản nghiệp mình rồi, họ liền lui đi và không giữ lời giao ước mà họ đã hứa nguyện ở trước mặt Đức Giê-hô-va. Thay vì kính sợ Đức Giê-hô-va và chỉ thờ phượng một mình Ngài mà thôi, thì dân Y-sơ-ra-ên lại học theo các dân ngoại mà thờ lạy các thần tượng hư không và chọc giận Đức Chúa Trời.

Ô-sê 10:1-15: **Y-sơ-ra-ên là một cây nho tươi tốt, sanh ra trái nó. Trái nó càng sai trĩu chùng nào, nó càng thêm nhiều bàn thờ ra chùng nấy; đất nó càng tốt bao nhiêu, những trụ tượng nó lập lên càng đẹp bấy nhiêu. Lòng chúng nó phân hai; bây giờ chúng nó sẽ bị định tội. Đức Chúa Trời sẽ**

đánh bàn thờ chúng nó; sẽ phá trụ tượng chúng nó. Chắc bây giờ chúng nó sẽ nói rằng: Chúng ta không có vua, vì chúng ta không kính sợ Đức Giê-hô-va; và vua, vua có thể làm gì cho chúng ta? Chúng nó nói những lời hư không và thề dối khi lập giao ước; cho nên sự đoán phạt sẽ nứt mầm, nhảy như có độc mọc lên trong luống cày nơi ruộng. Dân cư Sa-ma-ri sẽ kinh hãi vì những bò con của Bết-A-ven; dân sự sẽ vì nó than khóc, các thầy tế lễ nó vốn ưa thích nó cũng vậy, vì sự vinh hiển nó đã biến mất khỏi nó. Nó cũng sẽ bị dời qua A-si-ri làm lễ vật dâng cho vua Gia-rép. Bấy giờ Ep-ra-im sẽ mang xấu hổ, Y-sơ-ra-ên sẽ hổ thẹn về mưu kế mình. Về phần Sa-ma-ri, vua nó bị trừ đi giống như bọt trên mặt nước. Các nơi cao của A-ven, tức là tội lỗi của Y-sơ-ra-ên, sẽ bị phá hủy; gai gốc và chà chuôm sẽ mọc trên các bàn thờ chúng nó. Bấy giờ người ta sẽ nói cùng các núi rằng: Hãy bao bọc lấy chúng ta! và nói với các đồi rằng: Hãy đổ xuống trên chúng ta! Hỡi Y-sơ-ra-ên, từ ngày Ghi-bê-a, người đã phạm tội rồi! Chúng nó đều đứng đó; sự tranh chiến nghịch cùng con cái sự gian ác chẳng theo kịp chúng nó trong Ghi-bê-a. Ta sẽ sửa phạt chúng nó khi ta muốn, và các dân sẽ nhóm lại nghịch cùng chúng nó, khi chúng nó bị buộc vào hai tội mình. Ep-ra-im như bò cái tơ khéo dạy, ưa thích đập lúa; nhưng ta đã qua trên cổ béo tốt nó. Ta sẽ đặt người cỡi trên Ep-ra-im; Giu-đa sẽ cày, và Gia-cốp sẽ đập vỡ cục đất. Hãy gieo cho mình trong sự công bình, hãy gặt theo sự nhân từ; hãy vỡ đất mới! Vì là kỳ tìm kiếm Đức Giê-hô-va, cho đến chừng nào Ngài đến và sa mưa công bình trên các người. Các người đã cày sự gian ác, gặt sự gian ác, ăn trái của sự nói dối; vì người đã nhòe cây trong đường lối người, trong muôn vàn người mạnh bạo của người. Vậy nên sự rối loạn sẽ sanh ra trong dân người: người ta sẽ hủy phá mọi đồn lũy của người, như San-man đã hủy phá Bết-Ăt-bên, trong ngày có trận đánh mà mẹ bị nghiền nát với các con cái. Bê-tên cũng sẽ làm cho các người như vậy, vì sự gian ác lớn lắm của các người. Vua Y-sơ-ra-ên sẽ bị diệt cả trong khi hừng sáng.

Đức Chúa Trời nhân từ đã nhiều lần dùng các tiên tri của Ngài để kêu gọi dân Y-sơ-ra-ên trở lại cùng Ngài, làm hòa với Ngài để họ và dòng dõi họ được sống, nhưng họ cứ lui đi, không chịu tr ở lại với Đức Chúa Trời mình.

Ô-sê 11:1-7: Khi Y-sơ-ra-ên còn thơ ấu, ta yêu dấu nó; ta gọi con trai ta ra khỏi Ê-díp-tô. Các tiên tri càng gọi nó chừng nào, nó càng trốn tránh chừng nấy. Chúng nó đã dâng của lễ cho các tượng Ba-anh, và đốt hương cho tượng chạm. Dầu vậy, ta đã dạy Ép-ra-im bước đi, lấy cánh tay mà nâng đỡ nó. Song chúng nó chẳng hiểu biết rằng ta đã chữa lành cho. Ta đã dùng dây nhân tình, dùng xích yêu thương kéo chúng nó đến. Ta đã như những kẻ cỡi ách khỏi hàm chúng nó, và để đồ ăn trước mặt chúng nó. Chúng nó sẽ không trở về trong đất Ê-díp-tô nữa, nhưng người A-si-ri sẽ làm vua chúng nó, vì chúng nó chẳng khứng trở lại với ta. Gươm sẽ rơi trên các thành chúng nó, hủy phá then cửa chúng nó, nuốt hết chúng nó, vì cơ mưu chước chúng nó. Thật, dân ta quyết ý trái bỏ ta. Người ta khuyên chúng nó đến cùng Đấng cao; song trong chúng nó chẳng một người nào dấy lên.

Đức Chúa Trời đã gọi dân Y-sơ-ra-ên là con trai của Ngài, vì Ngài là Đức Chúa Trời yêu thương và sự yêu thương của Đức Chúa Trời được tỏ ra qua sự Ngài ban luật pháp công bình và thánh khiết của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên để họ sẽ nhờ luật pháp công bình và thánh khiết của Ngài mà được trở nên con cái Đức Chúa Trời, là con cái mang bốn tánh thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời đã từng tự hào về dân Y-sơ-ra-ên, là trái đầu mùa của hoa lợi của Ngài.

Giê-rê-mi 2:3: Y-sơ-ra-ên vốn là dân biệt riêng ra thánh cho Đức Giê-hô-va; vốn là trái đầu mùa của hoa lợi Ngài. Phàm những kẻ nuốt dân ấy sẽ có tội; tai vạ sẽ lâm trên họ, Đức Giê-hô-va phán vậy.

Đức Chúa Trời thành tín đã chọn từ giữa những người thuộc về Ngài, là những người được chọn để làm tội tớ Ngài, đi kêu gọi dân của Ngài trở lại cùng Ngài hầu cho những người trở lại cùng Ngài sẽ được gọi là con cái của Ngài. Nhưng những người quay trở lại cùng Ngài phải nhận biết tội lỗi mình và ăn năn tội lỗi mình, mà muốn những người đó nhận biết tội lỗi mình và ăn năn thì những người được Đức Chúa Trời chọn đó phải là những người có lòng kính sợ Ngài và vừa lòng Ngài.

Giê-rê-mi 3:12-15: Hãy đi, xây về phía bắc, rao lên những lời này: Đức Giê-hô-va phán: Hỡi Y-sơ-ra-ên bội nghịch; hãy trở về! Ta sẽ không lấy nét mặt giận nhìn người đâu, vì ta hay thương xót; ta chẳng ngậm giận đời đời, Đức Giê-hô-va phán vậy. Chớ người phải nhận lỗi mình: người đã phạm tội nghịch cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời người; người đã chạy khắp mọi ngả nơi các thần khác ở

dưới mỗi cây xanh, mà không vâng theo tiếng ta, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán: Hỡi con cái bội nghịch, hãy trở về; vì ta là chồng người. Trong vòng các người, ta sẽ lựa mỗi thành một người, mỗi họ hai người, mà đem đến Si-ôn. Ta sẽ ban các kẻ chăn giữ vừa lòng ta cho các người, các kẻ ấy sẽ lấy sự sáng suốt khôn ngoan mà chăn nuôi các người.

Trở lại với Đức Chúa Trời nghĩa là làm hòa lại để được hòa thuận với Đức Chúa Trời.

Ma-thi-ơ 5:9: Phước cho những kẻ làm cho người hòa thuận, vì sẽ được gọi là con Đức Chúa Trời!

Trong thế gian đã có nhiều người làm công việc khiến cho người ta có thể hoà thuận lại với nhau qua những người có tài khuyên dạy, cố vấn làm sự giảng hòa cho nước này với kia, người này với người kia và trong các mối quan hệ và trong gia đình, nhưng những người làm được công việc đó không hẳn là những người đã tin Chúa hoặc thuộc về Đức Chúa Trời, mà họ là những người có thể làm công việc đó vì chức trách của chính phủ giao cho, hoặc họ là các luật sư làm công việc vì có lương bổng và danh vọng, nhưng dù công việc của những người đó được coi là điều tốt nhưng họ không phải là con trai của Đức Chúa Trời. Phần quan trọng không phải chỉ là làm cho mọi người hòa thuận lại với nhau để sống trong hòa bình, mà là tâm linh của loài người phải được làm hòa lại với Đức Chúa Trời là Đấng đã tạo nên loài người và ban sự sống cho loài người, đó là điều quan trọng nhất và cấp bách mà loài người cần phải có, bởi vì người ta có thể nhận thấy được rằng sự làm hòa lại với nhau ấy là được lợi về mặt kinh tế, quốc phòng, an ninh, cuộc sống và người ta phải chấp nhận giải pháp đó và có thể người ta đã phải chấp nhận điều kiện đó vì không có con đường nào khác cho họ lựa chọn nên người ta chấp nhận những sự đó là để chờ cơ hội!

Nhưng nếu loài người làm hòa lại với Đức Chúa Trời thì sẽ không có chuyện bắt buộc phải chấp nhận điều kiện của xác thịt nữa nhưng là sự thỏa lòng, vì nguyên nhân gây ra sự bất hòa đã được giải quyết tận gốc, đó là sự chống đối, sự thù nghịch đến bởi ma quỷ vốn đồn lữ trong xác thịt của người ta đã bị loại bỏ.

Ê-sai 27:1-6: Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va sẽ dùng gươm cứng, lớn, và mạnh mà phạt lê-vi-a-than, là con rắn lệ làng, phạt lê-vi-a-than là con rắn cong queo; và Ngài sẽ giết con vật lớn dưới biển. Trong ngày đó, các người khá hát bài nói về vườn nho sanh ra rượu nho! Ấy chính ta, Đức Giê-hô-va, là Đấng giữ nó, sẽ chốc chốc tưới nó, và giữ nó đêm ngày, kéo người ta phá hại chẳng. Ta chẳng cảm giận. Mặc ai đem chà chuôm gai gốc mà chống cự cùng ta! Ta sẽ đi đánh chúng nó, đốt chung làm một. Chẳng gì bằng nhờ sức ta, làm hòa với ta, phải, hãy làm hòa với ta! Sau này, Gia-cốp đâm rễ, Y-sơ-ra-ên kết nụ và nở hoa, chắc sẽ ra trái đầy trên mặt đất.

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 1 như sau: In that day^{H3117} the LORD^{H3068} with his sore^{H7186} and great^{H1419} and strong^{H2389} sword^{H2719} shall punish^{H6485} leviathan^{H3882} the piercing^{H1281} serpent^{H5175}, even leviathan^{H3882} that crooked^{H6129} serpent^{H5175}; and he shall slay^{H2026} the dragon^{H8577} that is in the sea^{H3220}.

Có nghĩa là: Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va với gươm cứng, lớn và mạnh sẽ trừng phạt lê-vi-a-than là con rắn hay lẩn trốn, cùng lê-vi-a-than là con rắn cong queo; và Ngài sẽ tiêu diệt con rồng là quái vật trong biển.

Chữ lê-vi-a-than được chép trong câu 1 này đó là chữ לִיַּתָּן-livyathan, số 3882 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: quái vật của biển, con rồng, lê-vi-a-than (một tên gọi của con rồng);

Toàn bộ câu 1 trên đặc tả về cơn giận của Đức Chúa Trời đối với một con vật có 4 tên gọi, đó là lê-vi-a-than, con rắn, con rồng, quái vật của biển. Con vật này chính là sa-tan, kẻ thù nghịch Đức Chúa Trời và kẻ thù nghịch của cả nhân loại, vì nó chính là kẻ gây ra mối bất hòa giữa loài người với Đức Chúa Trời và giữa loài người với nhau.

Đức Chúa Trời đã phán rằng trong một ngày đó, không phải là một ngày với 12 giờ ban ngày và 12 giờ ban đêm, nhưng là một ngày của Đức Chúa Trời, là ngày mà Đức Chúa Trời sẽ dùng Con một của Ngài để cứu chuộc loài người ra khỏi quyền lực của ma quỷ và trong ngày đó, những người sẽ được gọi là con trai của Ngài sẽ tiêu diệt quyền lực của ma quỷ và vũ khí dùng để tiêu diệt quyền lực của ma quỷ đó là Lời của Đức Chúa Trời, vì Lời của Đức Chúa Trời chính là gươm cứng, lớn và mạnh dùng để huỷ phá công việc của ma quỷ và chính quyền phép đó sẽ gông cùm ma quỷ lại cho Đức Chúa Trời phán xét.

Đức Chúa Trời đã kêu gọi loài người trở lại với Ngài mà trước hết là tuyển dân của Ngài, tức là dân Y-sơ-ra-ên và những người đã tin Chúa nhưng bị sa ngã bởi mưu chước của ma quỷ. Đức Chúa Trời đã phán rằng không có gì tốt hơn là trở lại làm hòa với Ngài, nghĩa là hòa thuận với Đức Chúa Trời, hiệp một với Đức Chúa Trời, bấy giờ **Gia-cốp đâm rễ, Y-sơ-ra-ên kết nụ và nở hoa, chắc sẽ ra trái đầy trên mặt đất**, nghĩa là thân thể xác thịt của người ta sẽ được phục hồi, được chữa lành còn tâm linh của người ta sẽ sanh lại và bông kết trái cho Đức Chúa Trời không chỉ tại Giê-ru-sa-lem mà là cả trái đất này.

Khi tuyển dân của Đức Chúa Trời trở lại làm hòa với Đức Chúa Trời, họ sẽ được phục hồi quyền kế tự Lời của Đức Chúa Trời và bấy giờ họ sẽ nhờ Danh của Đức Chúa Trời mình mà cai trị thế gian bằng Lời của Đức Chúa Trời. Khi Lời của Đức Chúa Trời được tôn cao trên môi miệng của những người được gọi là con trai của Đức Chúa Trời, bấy giờ mọi quyền lực của sự tối tăm, của ma quỷ sẽ phải bị trói buộc và bị phán xét.

Thi-Thiên 149:1-9: Ha-lê-lu-gia! Hãy hát xướng cho Đức Giê-hô-va một bài ca mới! Hãy hát ngợi khen Ngài trong hội các thánh Ngài. Nguyện Y-sơ-ra-ên mừng rỡ nơi Đấng đã dựng nên mình; Nguyện con cái Si-ôn vui vẻ nơi Vua mình. Nguyện chúng nó nhảy múa mà ngợi khen Danh Ngài, dùng trống côm và đàn cầm mà hát ngợi khen Ngài! Vì Đức Giê-hô-va đẹp lòng dân sự Ngài; Ngài lấy sự cứu rỗi trang sức cho người khiêm nhường. Nguyện các thánh Ngài mừng rỡ về sự vinh hiển, hát vui vẻ tại trên giường mình! Sự ngợi khen Đức Chúa Trời ở trong miệng họ, thanh gươm hai lưỡi bén ở trong tay họ, đặt báo thù các nước, hành phạt các dân; Đặt trói các vua chúng nó bằng xiềng, và đóng trắng các tước vị chúng nó. Để thi hành cho chúng nó sự án đã chép. Các thánh Ngài được vinh hiển ấy. Ha-lê-lu-gia!

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 8 trên như sau: **To bind^{H631} their kings^{H4428} with chains^{H2131}, and their nobles^{H3513} with fetters^{H3525} of iron^{H1270}**; Nghĩa là: **Để trói các vua của chúng nó bằng xiềng và giam cầm các tước vị của chúng lại bằng cùm sắt.**

Chữ **xiềng** được chép trong câu 8 này trong tiếng Hê-bơ-rơ là chữ **זִיקָה**- **ziyqah**, số 2131 có nghĩa là **buộc chúng lại với nhau, ngọn lửa đang cháy, mũi tên đang có lửa cháy,**

Đức Chúa Trời sẵn lòng tha thứ mọi tội lỗi cho loài người, tức là cho những người nào trở lại với Đức Chúa Trời để được hoà thuận với Đấng đã tạo nên mình. Đức Chúa Trời cũng tỏ ra cho loài người biết rằng, Ngài biết rõ mọi sự lo lắng của người ta về việc làm thế nào để họ có thể trở lại cùng Đức Chúa Trời và làm theo được ý muốn của Ngài, hầu cho không còn bị sa ngã, không lìa bỏ Đức Chúa Trời nữa. Đó là Đức Chúa Trời sẽ lấy quyền phép trong Lời của Ngài, là quyền phép mà Đức Chúa Trời đã dùng để tạo nên muôn vật và tạo nên loài người để chữa lành loài người và phục hồi sự sống cho loài người.

Ê-sai 55:1-13: Hỡi những kẻ nào khát, hãy đến suối nước! Và người nào không có tiền bạc, hãy đến, mua mà ăn! Hãy đến, mua rượu và sữa mà không cần tiền, không đòi giá. Sao các người trả tiền để mua đồ không phải là bánh? Sao các người đem công lao mình đổi lấy vật chẳng làm cho no? Hãy chăm chỉ nghe ta, hãy ăn của ngon, và cho linh hồn các người vui thích trong của béo. Hãy nghiêng tai, và đến cùng ta; hãy nghe ta, thì linh hồn các người được sống. Ta sẽ lập với các người một giao ước đời đời, tức là sự nhân từ chắc thật đã hứa cùng Đa-vít. Này, ta đã lập người lên làm chứng kiến cho các nước, làm quan trưởng và quan tướng cho muôn dân. Này, người sẽ kêu gọi nước mà người chưa hề biết, và nước chưa hề biết người sẽ chạy đến cùng người, vì cố Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, là Đấng đã làm vinh hiển người. Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va đang khi mình gặp được; hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần! Kẻo ác khá bỏ đường mình, người bất nghĩa khá bỏ các ý tưởng; hãy trở lại cùng Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ thương xót cho, hãy đến cùng Đức Chúa Trời chúng ta, vì Ngài tha thứ dồi dào. Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, chẳng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì lời nói của ta cũng vậy, đã ra từ miệng ta, thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều ta muốn, thuận lợi công việc ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi

sẽ trỗi tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai gộc; điều đó sẽ làm cho biết danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tụt diệt.

Đức Chúa Trời đã ban cho loài người con đường để loài người có thể đi trên đó mà trở lại làm hòa với Ngài và Đức Chúa Trời cần có những người đi trên đường đó để đem lòng những con cái của Ngài trở lại với Ngài. Đức Chúa Trời đã quyết định đem Con một Ngài vào thế gian này để làm trọn công việc này và trước khi Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này, Đức Chúa Trời đã gọi Giăng báp-tít làm người dọn đường cho Con của Ngài.

Lu-ca 1:8-17: **Vả, Xa-cha-ri cứ theo thứ tự trong ban mình mà làm chức tế lễ trước mặt Đức Chúa Trời. Khi đã bắt thăm theo lệ các thầy cả lập ra rồi, thì người được gọi vào nơi thánh của Chúa để dâng hương. Đang giờ dâng hương, cả đoàn dân đông đều ở ngoài cầu nguyện. Bấy giờ có một thiên sứ của Chúa hiện ra cùng Xa-cha-ri, đứng bên hữu bàn thờ xông hương. Xa-cha-ri thấy thì bối rối sợ hãi. Nhưng thiên sứ nói cùng người rằng: Hỡi Xa-cha-ri, đừng sợ, vì lời cầu nguyện người đã được nhậm rồi. Ê-li-sa-bét vợ người, sẽ sanh một con trai, người khá đặt tên là Giăng. Con trai đó sẽ làm cho người vui mừng hớn hở, và nhiều kẻ sẽ mừng rỡ về sự sanh người ra. Vì người sẽ nên tôn trọng trước mặt Chúa; không uống rượu hay là giống gì làm cho say, và sẽ được đầy dẫy Đức Thánh Linh từ khi còn trong lòng mẹ. Người sẽ làm cho nhiều con trai Y-sơ-ra-ên trở lại cùng Chúa, là Đức Chúa Trời của họ; chính người lại sẽ lấy tâm thần quyền phép Ê-li mà đi trước mặt Chúa, để đem lòng cha trở về con cái, kẻ loạn nghịch đến sự khôn ngoan của người công bình, đặng sửa soạn cho Chúa một dân sẵn lòng.**

Công việc của Giăng báp-tít là kêu gọi người ta ăn năn tội lỗi mình để nhận được sự tha tội, vì Nước Thiên đàng gần đến. Tự bản thân Giăng báp-tít không thể khiến cho lòng của người ta trở lại làm hòa được với nhau, nhưng quyền phép của Thần Đức Giê-hô-va sẽ làm công việc này khi Giăng báp-tít kêu gọi người ta trở lại với Đức Chúa Trời.

Để loài người có thể trở lại làm hòa được với Đức Chúa Trời, không phải chỉ bởi sự kêu gọi mà người ta có thể trở lại cùng Chúa được, mà loài người cần phải có giá cứu chuộc mình, hầu cho khi người ta được nghe Lời của Đức Chúa Trời kêu gọi mình và giá cứu chuộc linh hồn người ta đã có thì bấy giờ, khi những người trở lại cùng Đức Chúa Trời mở miệng ra kêu cầu Danh Chúa thì những người đó sẽ nhận được giá cứu chuộc và quyền phép của Đức Chúa Trời sẽ hợp pháp giải cứu họ ra khỏi quyền lực của ma quỷ.

Giá cứu chuộc linh hồn người ta đó là huyết của Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời đổ ra trên thập tự giá nơi đồi Gô-gô-tha và những người tin Đức Chúa Trời và Danh của Đức Chúa Jêsus Christ tiếp nhận huyết đó qua đức tin của mình, thì những người đó sẽ nhận được sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời. Bấy giờ những người đó sẽ cậy Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng cứu chuộc mình mà công bố Lời của Đức Chúa Trời mà khi Lời Đức Chúa Trời được công bố qua môi miệng của họ thì điều đó được ứng nghiệm Lời Chúa đã chép trong Thi-Thiên 149 và Lời của Đức Chúa Trời đã phán qua tiên tri Ê-sai rằng: **Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va sẽ dùng gươm cứng, lớn, và mạnh mà phạt lê-vi-a-tha, là con rắn lệ làng, phạt lê-vi-a-tha là con rắn cong queo; và Ngài sẽ giết con vật lớn dưới biển.**

Khi Lời của Đức Chúa Trời được công bố ra qua môi miệng các tôi tớ của Đức Chúa Trời, thì ấy là Con Đức Chúa Trời được hiện ra để huỷ phá công việc của ma quỷ.

1 Giăng 3:8: **Kẻ nào phạm tội là thuộc về ma quỷ; vì ma quỷ phạm tội từ lúc ban đầu. Vả, Con Đức Chúa Trời đã hiện ra để huỷ phá công việc của ma quỷ.**

Ma-thi-ơ 5:9: **Phước cho những kẻ làm cho người hòa thuận, vì sẽ được gọi là con Đức Chúa Trời!**

Bản Kinh-Thánh Kinh James version chép câu 9: **Blessed^{G3107} are the peacemakers^{G1518}: for they shall be called^{G2564} the children^{G5207} of God^{G2316}.**

Có nghĩa là: **Sự giáng phúc cao nhất [Sự gia thêm mọi sự thuận lợi (mà người ta gọi là may mắn), tốt lành, phong phú, giàu có, thịnh vượng, vui mừng, hạnh phúc của Đức Chúa Trời] cho những người đem lại sự hoà bình (hòa giải, giảng hòa, làm cho loài người hoà thuận lại với Đức Chúa Trời) vì những người**

ấy sẽ được gọi là con trai của Đức Chúa Trời.

Khi Đức Chúa Jêsus nhắc lại tiêu chuẩn này, thì Lời của Ngài đã chỉ ra cho hết thấy những người nghe tiếng Ngài biết rằng, tình trạng thuộc linh hiện tại của họ không xứng đáng là con trai của Đức Chúa Trời, nhưng là con cái của tội lỗi. Dầu vậy, nếu như họ nghe Lời của Đức Chúa Trời mà hết lòng trở lại cùng Ngài, thì họ sẽ nhận được sự tha thứ và Đức Chúa Trời sẽ ban cho họ quyền hợp pháp, có khả năng, có sức lực để trở nên con cái Đức Chúa Trời. (Giăng 1:12-13)

Khi Chúa Jêsus phán các Lời này, ấy là Ngài đang kêu gọi người ta trở lại làm người hầu việc Đức Chúa Trời như chính Chúa Jêsus đang thi hành chức vụ cao quý này. Chúa Jêsus đang kêu gọi người ta đến với Ngài để làm môn đồ Ngài mà chức vụ của môn đồ là sẽ làm theo tất cả mọi sự như thầy mình đã làm.

Công việc của người làm cho người ta được hòa thuận với Đức Chúa Trời được tỏ ra qua chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ và cũng sẽ là chức vụ của những người được Đức Chúa Jêsus Christ chọn cho được làm môn đồ Ngài đó là:

Giăng 17:1-23: Đức Chúa Jêsus phán như vậy, đoạn, ngược mặt lên trời mà rằng: Thưa Cha, giờ đã đến; xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha, và nhân quyền phép Cha đã ban cho Con cai trị loài xác thịt, Con được ban sự sống đời đời cho những kẻ mà Cha đã giao phó cho Con. Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsus Christ, là Đấng Cha đã sai đến. Con đã tôn vinh Cha trên đất, làm xong công việc Cha giao cho làm. Cha ôi! bây giờ xin lấy sự vinh hiển Con vốn có nơi Cha trước khi chưa có thế gian mà làm vinh hiển Con nơi chính mình Cha. Con đã tỏ danh Cha ra cho những người Cha giao cho Con từ giữa thế gian; họ vốn thuộc về Cha, Cha giao họ cho Con, và họ đã giữ lời Cha. Hiện nay họ đã biết rằng mọi sự Cha đã giao cho Con đều là từ Cha mà đến. Vì Con đã truyền cho họ những lời Cha đã truyền cho Con, và họ đã nhận lấy; nhìn biết quả thật rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng ấy là Cha sai Con đến. Con vì họ mà cầu nguyện; chẳng phải vì thế gian mà cầu nguyện, nhưng vì kẻ Cha đã giao cho Con, bởi chưng họ thuộc về Cha. Phàm mọi điều thuộc về Con tức là thuộc về Cha, mọi điều thuộc về Cha tức là thuộc về Con, và Con nhân họ được tôn vinh. Con không ở thế gian nữa, nhưng họ còn ở thế gian, và Con về cùng Cha. Lạy Cha thánh, xin gìn giữ họ trong Danh Cha, là Danh Cha đã ban cho Con, để họ cũng hiệp làm một như chúng ta vậy. Đang khi Con còn ở với họ, Con gìn giữ họ, trừ đứa con của sự hư mất ra, thì trong đám họ không một người nào bị thất lạc, hầu cho lời Kinh Thánh được ứng nghiệm. Nhưng bây giờ Con về cùng Cha, và đang khi còn ở thế gian, Con nói những điều đó, hầu cho trong lòng họ được đầy dẫy sự vui mừng của Con. Con đã truyền lời Cha cho họ, và thế gian ghen ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian vậy. Con chẳng cầu Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác. Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lễ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lễ thật mà được nên thánh vậy. Ấy chẳng những vì họ mà Con cầu xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa, để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, đặng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã ban cho họ sự vinh hiển mà Cha đã ban cho Con, để hiệp làm một cũng như chúng ta vẫn là một: Con ở trong họ và Cha ở trong Con, để cho họ toàn vẹn hiệp làm một, và cho thế gian biết chính Cha đã sai Con đến, và Cha đã yêu thương họ cũng như Cha đã yêu thương Con.

Chức vụ của những người được Đức Chúa Jêsus Christ chọn làm môn đồ của Ngài cũng được gọi là chức khâm sai (*sứ giả được sai đi đại diện cho Vua*) của Đấng Christ.

2 Cô-rinh-tô 5:17-21: Vậy, nếu ai ở trong Đấng Christ, thì nấy là người dựng nên mới; những sự cũ đã qua đi, nầy mọi sự đều trở nên mới. Mọi điều đó đến bởi Đức Chúa Trời, Ngài đã làm cho chúng ta nhờ Đấng Christ mà được hòa thuận lại cùng Ngài, và đã giao chức vụ giảng hòa cho chúng ta. Vì chưng Đức Chúa Trời vốn ở trong Đấng Christ, làm cho thế gian lại hòa với Ngài, chẳng kể tội lỗi cho loài người, và đã phó đạo giảng hòa cho chúng tôi. Vậy chúng tôi làm chức khâm sai của Đấng Christ, cũng như Đức Chúa Trời bởi chúng tôi mà khuyên bảo. Chúng tôi nhân Danh Đấng

Christ mà nài xin anh em: hãy hòa thuận lại với Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng vốn chẳng biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà được trở nên sự công bình của Đức Chúa Trời.

Các chữ **giảng hòa, hòa thuận, lại hòa** trong các câu 18, 19 và 20 đều là một chữ mà ra, đó là chữ **reconciliation** trong English, và là chữ **καταλλάγη**- **katallage**, số 2643 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Sự thay đổi, Sự điều chỉnh lại cho đúng; Sự hồi phục lại, Sự hoàn trả lại; Sự hòa giải, Sự hòa hợp, Sự giảng hòa;*

Những người được Đức Chúa Trời kêu gọi để thi hành chức vụ làm cho người ta hòa thuận lại với Đức Chúa Trời phải là những người trước hết **được hưởng quyền phép của huyết Đức Chúa Jêsus Christ mà được trở nên người mới, được dự phần cơ nghiệp cứu rỗi của Đức Chúa Trời, tức là sự được ban cho Đức Thánh-Linh (Ngài là của cầm về cơ nghiệp cứu rỗi của Đức Chúa Trời)** hầu cho nhờ Lời của Đức Chúa Trời cùng các ơn phước thiêng liêng của Đức Thánh-Linh ở trong người mà giúp cho người ấy linh hội được đầy đủ ý tưởng của Đấng Christ mà có thể hoàn thành được sứ mệnh thiêng liêng được giao cho, đó là khiến cho mọi người tin Chúa được hòa thuận lại với Đức Chúa Trời trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ.

Cô-lô-se 1:12-20: **Hãy tạ ơn Đức Chúa Cha, Ngài đã khiến anh em có thể dự phần cơ nghiệp của các thánh trong sự sáng láng; Ngài đã giải thoát chúng ta khỏi quyền của sự tối tăm, làm cho chúng ta dời qua nước của Con rất yêu dấu Ngài, trong Con đó chúng ta có sự cứu chuộc, là sự tha tội. Ấy chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, là Đấng sanh ra đầu hết thảy mọi vật dựng nên. Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được, hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên cả. Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài. Ấy cũng chính Ngài là đầu của thân thể, tức là đầu Hội thánh. Ngài là ban đầu sanh trước nhất từ trong những kẻ chết, hầu cho trong mọi vật, Ngài đứng đầu hàng. Vì chưng Đức Chúa Trời đã vui lòng khiến mọi sự đầy đầy của mình chứa trong Ngài, và bởi huyết Ngài trên thập tự giá, thì đã làm nên hòa bình, khiến muôn vật dưới đất trên trời đều nhờ Ngài mà hòa thuận cùng chính mình Đức Chúa Trời.**

Để có thể khiến cho những người được nghe Tin-Lành cứu rỗi của Đức Chúa Trời thì người được giữ chức vụ cao quý này phải chuyển giao đầy đủ, trọn vẹn những sự mình đã nhận được từ nơi Đức Chúa Jêsus Christ và thông qua quyền phép của Đức Thánh-Linh mà giúp cho những người tin Chúa hiểu được, nhận thức được, linh hội được ý muốn của Đức Chúa Trời, là những sự đã được chép xuống Kinh-thánh cùng những sự tỏ ra của Ngài, vì chính những sự đó sẽ tỏ ra quyền phép mà Đức Chúa Trời đã ban cho trong mình mà làm cho người tin Chúa được sự thay đổi, được sự điều chỉnh lại cho đúng với chân giá trị là con trai của Đức Chúa Trời.

Gióp 33:14-26: **Vì Đức Chúa Trời phán một lần, hoặc hai lần; nhưng người ta không để ý đến. Ngài phán trong chiêm bao, trong dị tượng ban đêm, lúc người ta ngủ mê, nằm ngủ trên giường mình; Bấy giờ Ngài mở lỗ tai loài người, niêm phong lời giáo huấn mà Ngài dạy cho họ, hầu cho trở loài người khỏi điều họ toan làm, và giấu họ tánh kiêu ngạo, cứu linh hồn họ khỏi cái huyết, và mạng sống khỏi bị gươm giết. Loài người nằm trên giường mình bị đau đớn sửa phạt, và xương cốt người hằng tranh chạm nhau mãi mãi, miệng người bèn lấy làm gớm ghiếc vật thực, và linh hồn người ghét những đồ ăn mỹ vị. Thịt người bị tiêu hao không còn thấy nữa, và xương người, mà trước chẳng thấy được, bèn bị lộ ra. Linh hồn người đến gần cái hầm, và sự sống người xích lại kẻ giết. Nếu trong một ngàn thiên sứ, có một thiên sứ làm kẻ truyền giải cho người, để chỉ dạy người biết điều ngay thẳng cho người, ắt Đức Chúa Trời làm ơn cho người và phán rằng: “Hãy giải cứu nó khỏi bị sa xuống cái hầm; Ta đã tìmặng giá cứu chuộc rồi”. Người sẽ được thẳng da mát thịt như buổi thơ ấu; Người trở lại ngày đang thì. Người cầu nguyện cùng Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời bèn đoái thương người, khiến người vui mừng xem thấy mặt Ngài, và Ngài trả lại sự công bình cho người.**